

SÆT ORD PÅ DET UNÆVNELIGE

[Frastødende] Man skal kunne se personen frem for forbrydelsen, siger sexolog og psykolog Thomas Hammerbrink, som i adskillige år har lavet psykologiske udredninger af udviklingshæmmede, der har begået sexkriminalitet. Han anbefaler, at seksualvejledning kommer højt op på dagsordenen på bostederne.

[af]

HENRIETTE STEVNHØJ, KOMMUNIKATIONSMEDARBEJDER I NDU

Alene det at arbejde med seksuelle krænkerer kan medføre, at andre finder dig frastødende. Det har psykolog og sexolog Thomas Hammerbrink oplevet.

At det på mange leder og kanter er et følsomt område at arbejde med seksuelle krænkerer, har psykolog og sexolog Thomas Hammerbrink et selvoplevet eksempel på.

For et par år siden deltog han i et behandlingsmøde om en mand, der havde begået en seksualforbrydelse. Som mødet skred frem, følte Thomas Hammerbrink sig stadig mere ubehageligt til mode. Det gik op for ham, at de øvrige mødedeltagere, som kom fra forskellige fagområder, stort set ikke talte direkte til ham eller ville fastholde hans blik.

- Da jeg omsider fik spurgt til, hvad der var galt, gik det op for mig, at de andre næsten ikke kunne rumme mig, fordi jeg havde haft med *ham* at gøre. Alene det, at jeg havde været tæt på manden, der havde begået krænkelser, gjorde mig frastødende, fortæller Thomas Hammerbrink om, hvor udsat man er, når man arbejder med seksuelle krænkerer.

- Du skal være professionel, og det indebærer blandt andet, at du skal vide, at det påvirker dig, hvis det ikke bliver fordøjet. Det er ikke en forkert følelse,

hvis du føler dig frastødt af en person, som har voldtaget og dræbt et barn. Det er et signal om, at du er i overensstemmelse med samfundets normer. Men det er afgørende, at personen ikke bliver reduceret til kun at være forbryderen, siger Thomas Hammerbrink.

Han anbefaler derfor medarbejdere på området, at de sætter ord på deres følelser.

- Ellers er der risiko for afsmitning. En sexforbrydelse er slem, og personalet skal være varsom med ikke at lade sig påvirke og tale grimt om og til personen, der har begået forbrydelsen. Det kan forhindre en fremadrettet behandling, og det er jo den, som er afgørende for, at der ikke sker en gentagelse.

Seksualvejledning i hverdagen

Seksualvejledere, som ofte er en videreuddannet medarbejder fra bostedet, ser Thomas Hammerbrink som en vigtig aktør på et bosted med krænkerer.

Bag deres seksualforbrydelser har krænkerne nemlig ofte meget konkrete seksuelle funktions- og kontaktpro-

blemer, som vil kunne være mål for afgrænsede seksualvejledningsforløb. Seksualvejledning omfatter problematikker, der kan nås med en korterevarende, undervisningspræget indsats, og målet er ikke at ændre en eventuelt kompliceret personlighed.

- Som et nyttigt stykke værktøj i bæltet er seksualvejledning et metodisk og pædagogisk arbejde, der skal løftes ind i det daglige arbejde i organisationen. Seksualvejledere bør ikke køre deres eget forløb med beboeren, selvom det kan være fristende at overgive dette besværlige område til en særligt uddannet. At arbejde med seksualitet er at arbejde i et minefyldt område. Der er risiko for at blive set skævt til eller mistænkt for private dagsordener. Derfor bør beslutning om formål, indhold, plan og evaluering af seksualvejledning til en beboer ske i en personalegruppe. Det giver de bedste rammer for seksualvejledningens udførelse og for beskyttelse af både beboer og seksualvejlederen, siger Thomas Hammerbrink.